

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ระบบนำชมภาพเสมือนจริงบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์” เป็นการสร้างและหาคุณภาพระบบนำชมเสมือนจริง มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตระบบนำชมภาพเสมือนจริงบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่มีคุณภาพระดับดี ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นส่วนในการประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์กับหน่วยงานภายนอก ระบบนำชมเสมือนจริงที่สร้างขึ้นได้ผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 6 คน ในระดับคุณภาพไม่ต่ำกว่า 3.50 (ระดับคุณภาพดี) ซึ่งนำมาสรุปผล อภิปรายผล ได้ดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินคุณภาพด้านเนื้อหาของระบบนำชมภาพเสมือนจริงบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาจำนวน 3 คน จะพบได้ว่า คุณภาพด้านเนื้อหาของระบบนำชมภาพเสมือนจริงบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีคุณภาพอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.29 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า คุณภาพอยู่ในระดับดี คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ได้แก่ ความถูกต้องของเนื้อหา สัญลักษณ์และเนื้อหาของสื่อที่ใช้มีความเข้าใจง่าย รองลงมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ได้แก่ เนื้อหา มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เนื้อหา มีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ความถูกต้องและเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เนื้อหา มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการประชาสัมพันธ์ เนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อกลุ่มเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ได้แก่ ความชัดเจนของเนื้อหาในตัวสื่อและคุณภาพระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 ได้แก่ ความเหมาะสมของเนื้อหาแต่ละหัวข้อ

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินคุณภาพด้านสื่อของระบบนำชมภาพเสมือนจริงบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อจำนวน 3 คน จะพบได้ว่า คุณภาพของของระบบนำชมภาพเสมือนจริงบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35 เมื่อพิจารณาเป็นราย

ข้อพบว่า คุณภาพอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ได้แก่ ภาพสื่อความหมายได้ชัดเจนและน่าสนใจ ความกลมกลืนของรอยต่อแต่ละภาพของภาพพาโนรามาในระบบนำชมเสมือนจริง ระบบนำชมเสมือนจริงมีประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ รองลงมามีคุณภาพในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ได้แก่ เสียงดนตรีประกอบมีความเหมาะสม การควบคุมภาพของระบบนำชมเสมือนจริงมีความง่าย สะดวก และรองลงมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ได้แก่ รูปแบบและสีของตัวอักษรมีความเหมาะสม การจัดองค์ประกอบศิลป์ (Composition) มีความเหมาะสม ความคมชัดของภาพของระบบนำชมเสมือนจริง และรองลงมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ได้แก่ จุดในการชมภาพพาโนรามามีความเหมาะสม คุณภาพในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ได้แก่ จำนวนภาพพาโนรามาในระบบนำชมเสมือนจริงมีความเหมาะสมกับสถานที่จริง

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินคุณภาพสื่อระบบนำชมภาพเสมือนจริงบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยผู้เชี่ยวชาญ

ด้านเนื้อหาจำนวน 3 คน พบว่า คุณภาพของระบบนำชมภาพเสมือนจริงบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีคุณภาพอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 3.93 และจะมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.29 ผลการวิเคราะห์ ด้านสื่อจำนวน 3 คน พบว่าคุณภาพของระบบนำชมภาพเสมือนจริงบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีคุณภาพอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้จากแบบประเมินคุณภาพสื่อในภาพรวมของระบบนำชมภาพเสมือนจริงบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีคุณภาพอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.03 ซึ่งคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ได้กำหนด

2. การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ระบบนำชมภาพเสมือนจริงบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จากผลการวิจัยที่สรุปข้างต้นสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

จากการประเมินคุณภาพของผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา 3 คนและผู้เชี่ยวชาญทางด้านสื่อ 3 คนที่ได้ประเมินคุณภาพระบบนำชมภาพเสมือนจริงบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีความเห็นว่าสื่อประชาสัมพันธ์มีคุณภาพอยู่ในระดับดี คือ มีค่าเฉลี่ยทางด้านเนื้อหาเท่ากับ 3.93 ซึ่งพบว่าคุณภาพอยู่ในระดับดี คือ เนื้อหามีความ

สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการประชาสัมพันธ์ สอดคล้องกับ ขวัญฤทัย สายประดิษฐ์ (2546) การประชาสัมพันธ์เป็นการปฏิบัติการทุกวิถีทางอย่างมีแผนการ เพื่อสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อประชาชนหรือกลุ่มชน เพื่อให้กลุ่มชนนั้นมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกันในที่สุด ซึ่งลักษณะของงานนี้เป็นงานที่ละเอียดอ่อนและต้องกระทำต่อเนื่องไปโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นหน้าที่ของทุกคนที่ทำงานอยู่ในองค์กรอาจจะรับผิดชอบ และหัวใจของการประชาสัมพันธ์อยู่ที่การสร้างความสัมพันธ์อันดีกับกลุ่มชนเป้าหมายเป็นเบื้องต้นและสร้างความเข้าใจที่ดีต่อกันในตอนท้าย

เนื้อหาในหนังสือมีความน่าสนใจ ความเหมาะสมของเนื้อหา เนื้อหาของสื่อมีการใช้ภาษาเข้าใจง่าย เนื้อหาสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 อันเนื่องมาจาก อรุณรัตน์ ชินวรรณ (2553) งานประชาสัมพันธ์เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มประชาชนเป้าหมายอย่างมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ดังนั้น การดำเนินงานประชาสัมพันธ์จึงต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่องค์กรกำหนดไว้ การประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นที่องค์กรจะต้องรู้จักเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับองค์กรและกลุ่มเป้าหมาย ดังนั้น องค์กร นักประชาสัมพันธ์ต้องเข้าใจวัตถุประสงค์ของสื่อประชาสัมพันธ์

เนื้อหา มีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ความถูกต้องของเนื้อหาในหนังสือ ความถูกต้องและเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เนื้อหา มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับ สุพิน ปัญญามาก (2539, หน้า 438-463) สื่อสิ่งพิมพ์เป็นหนึ่งในสื่อเฉพาะกิจที่องค์กรมักนิยมนำมาใช้ในงานประชาสัมพันธ์จัดเป็นสื่อที่ควบคุมได้ เนื่องจากองค์กรเป็นผู้ผลิตและจัดทำขึ้นเอง เพื่อเผยแพร่ข่าวสารความรู้ไปสู่กลุ่มเป้าหมาย สื่อสิ่งพิมพ์ที่ใช้เพื่อการประชาสัมพันธ์มีหลายประเภท สื่อเฉพาะกิจเป็นสื่อที่องค์กรเลือกมาใช้ในงานประชาสัมพันธ์โดยมีวัตถุประสงค์และกลุ่มเป้าหมายอย่างเฉพาะเจาะจง นับว่าเป็นสื่อที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายโดยตรง และมีความสำคัญต่อองค์กร

ด้านสื่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ซึ่งพบว่า ระบบนำชมเสมือนจริงมีประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ ภาพสื่อความหมายได้ชัดเจนและน่าสนใจ ความกลมกลืนของรอยต่อแต่ละภาพของภาพพาโนรามาในระบบนำชมเสมือนจริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 สอดคล้องกับ สุขมาส พวงไม้ (2552) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจกับการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย กล่าวว่าข้อมูลการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับสื่อ

ประชาสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และรู้จักมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียครั้งแรกจากสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทอาจารย์แนะแนวของมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย อีกทั้งมีการติดตามข่าวสารการประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียจากสื่อประชาสัมพันธ์ ประเภทอินเทอร์เน็ตมากที่สุด และฉัตรชัย อรรถปักษ์ (2553) ความสมดุล (Balance) หมายถึงความเท่ากันในน้ำหนักของสิ่งต่าง ๆ ระหว่าง 2 ส่วน ความหมายนี้ใช้กับความสมดุลของวัตถุจริงที่สามารถชั่งน้ำหนักด้วยเครื่องชั่งได้ เรียกว่า ความสมดุลของน้ำหนักจริงเชิงกายภาพ แต่ความสมดุลในทางศิลปะหมายถึง ความเท่ากันตามความรู้สึก โดยการแบ่งภาพหรือผลงานออกเป็น 2 ส่วนโดยใช้เส้นแบ่งกึ่งกลางของผลงาน เรียกว่า เส้นแกน แล้วเปรียบเทียบน้ำหนักขององค์ประกอบพื้นฐานอื่น ๆ ที่อยู่ 2 ด้านของเส้นแกนว่า สมดุลหรือไม่ เป็นความสมดุลตามความรู้สึกทางการเห็นต่อมา ธารทิพย์ เสรินทวัฒน์ (2550, หน้า 45) ความสมดุลหมายถึงความเท่ากันจากการแบ่งถ่วงน้ำหนักซ้ายขวาในความรู้สึก โดยเสมือนมีแกนสมมติแบ่งกึ่งกลางของภาพ ทั้งในแนวตั้งและแนวนอน หรือจากแกนกลาง ทั้งในความสมดุลแบบสองข้างเท่ากันและความสมดุลแบบสองข้างเหมือนเท่ากันแล้ว ศิริพงศ์ พะยอมรัมย์ (2537, หน้า 70-79) การที่มนุษย์สามารถมองเห็นสีต่าง ๆ ได้ เกิดจากการรับรู้แสงซึ่งเป็นพลังงานรูปหนึ่งแผ่รังสีในรูปสเปกตรัมแม่เหล็กไฟฟ้า(Electromagnetic Spectrum) โดยตาของมนุษย์สามารถมองเห็นแสงในช่วงคลื่นที่อยู่ระหว่าง 390 - 700 นาโนเมตร แสงอัลตราไวโอเล็ต (UV) เป็นแสงที่มีคลื่นสั้น (ต่ำกว่า 390 นาโนเมตร) มนุษย์จึงไม่สามารถมองเห็นได้ และแสงอินฟราเรดเป็นแสงที่มีคลื่นยาว (สูงกว่า 700 นาโนเมตร) มนุษย์ไม่สามารถมองเห็นได้เช่นกัน การที่เราสามารถมองเห็นเป็นสีต่างๆ ได้เนื่องจากวัตถุดูดกลืนช่วงแสงสีหนึ่งไว้และสะท้อนสีตรงข้ามให้ตามนุษย์มองเห็น ตัวอย่างเช่นพืชมีวัตถุสีเขียวที่เรียกว่าคลอโรฟิลล์สามารถดูดกลืนช่วงแสงสีแดงได้ดีที่สุด และสะท้อนแสงสีเขียวของสเปกตรัมออกมา (Purves and Orians 1983 : 187) และการที่มนุษย์สามารถมองเห็นใบไม้เป็นสีเขียวได้จำเป็นต้องมีแสงสว่างถ้าปราศจากแสงสว่างก็จะเห็นแต่สีดำเท่านั้นในการสร้างสรรค์เกี่ยวกับสีของมนุษย์พบว่า มีแนวทางในการใช้สี

รูปแบบและสีของตัวอักษรมีความเหมาะสม และการจัดองค์ประกอบศิลป์ (Composition) มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 สอดคล้องกับ ฉัตรชัย อรรถปักษ์ (2553) ได้กล่าวว่า ในการจัดภาพ ควรเน้นที่เรียบง่ายไม่รุงรัง พบว่าความแตกต่างของงานออกแบบในสมัยโบราณกับงานออกแบบในสมัยใหม่ ได้แก่ การใช้ความเรียบง่ายในการออกแบบโดยในสมัยก่อนมนุษย์มีระยะเวลาในการพิจารณางานออกแบบมาก กว่ามนุษย์ในปัจจุบัน ทำให้ผู้ออกแบบสมัยใหม่จำเป็นต้องตัดทอน

รายละเอียดของงานออกแบบ เพื่อให้ง่ายต่อการรับรู้ของผู้ดูและเหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลงในสังคม ต่อมา ศิริพงศ์ พยอมแย้ม (2537) ที่ได้กล่าวว่า การออกแบบเป็นการนำองค์ประกอบมูลฐานมาจัดหรือรวบรวมเข้าด้วยกันอย่างมีระบบในงานออกแบบ จะเห็นได้ว่ามนุษย์ทุกคนย่อมรู้จักองค์ประกอบมูลฐาน ได้แก่ เส้น สี แสงเงา รูปร่าง รูปทรง ลักษณะพื้นผิวเป็นอย่างดี แต่จะมีบางคนเท่านั้นที่จัดองค์ประกอบเหล่านั้นให้เกิดคุณค่าทางความงาม และบางคนสามารถจัดองค์ประกอบให้เกิดความงดงามลงตัวได้ ผู้ออกแบบจึงจำเป็นต้องศึกษาถึงหลักการในการนำองค์ประกอบมูลฐานมารวมอยู่ด้วยกันอย่างมีระบบประจุการที่กินคำต่าง ๆ อันเสมือนเป็นองค์ประกอบมูลฐานมาร้อยกรองโดยมีฉันทลักษณ์เป็นเครื่องกำหนดซึ่งเปรียบได้กับหลักการในการออกแบบนั่นเอง

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ด้วยลักษณะเด่นของระบบนำชมเสมือนจริงคือการนำเสนอสถานที่จริง เสมือนผู้รับสารได้อยู่ในสถานที่จริง ดังนั้นสถานที่จึงจำเป็นต้องมีความสวยงาม ต้องมีการจัด ตกแต่ง เพราะภาพที่ถ่ายในระบบนำชมเสมือนจริงคือภาพเหตุการณ์จริงในขณะนั้น

3.2 อุปกรณ์ในการถ่ายภาพ ไม่ว่าจะเป็นกล้อง เลนส์ และขาตั้งกล้อง มีผลต่อการถ่ายภาพและการต่อภาพเป็นภาพพาโนรามา การเลือกอุปกรณ์ที่เหมาะสมจะทำให้งานมีความรวดเร็ว ถูกต้อง และสวยงาม